

In de universitaire bestuursagenda komen volgens traditie nogal eens onderwerpen aan de orde, waarvan het belang en effect voor grondvlak en werkplaats in de universiteit beperkt zijn, en daar zal men dat dan meestal niet betreuren. Het meeste uit de agenda van het afgelopen jaar zal wel betekenis hebben gehad voor het grondvlak en druk uitgeoefend hebben op mensen, hun werk en verhoudingen, in de universiteit.

De reeks van veranderingsprocessen in de universiteit heeft haar vaste uitdrukking gevonden in een serie acroniemen, als waren het ernstige ziekten: TVC, BUWP, PGM, VWF, 2 Fasen, enz.

In vrijwel alle faculteiten zijn thans taakaanpassingsprocedures gaande, waarin nieuwe evenwichten gevonden moeten worden tussen beschikbare middelen, te voorziene taken, prioriteiten en innovaties, en sociaal beleid. De leden van de taakaanpassingscommissies hebben, evenals die van de faculteitsbesturen, een zware taak in de huidige omstandigheden van het facultaire zelfbestuur. Het college van bestuur getuigt graag van zijn grote waardering voor dit werk en voor hen die het doen.

Personeelsleden in verschillende faculteiten zien zich voor de mogelijkheid van ontslag geplaatst, vooral als zij ouder zijn dan 55 jaar. Overeenkomstig taakverdelingsbeslissingen worden vakgroepen samengevoegd of opgeheven. Vacatures, ook op leerstoelen, worden niet vervuld. De vooruitzichten voor onderzoek dat niet in de voorwaardelijke financiering is opgenomen, zijn niet zo goed. Slechts een beperkt aantal medewerkers komt voor benoeming tot universitair hoofddocent in aanmerking.

Beslissingen, soms moeilijke en pijnlijke beslissingen, zullen genomen moeten worden, onder de dwang van de bezuiniging, maar ook in het belang van de toekomst van de universiteit. Ze zullen zo zorgvuldig mogelijk genomen moeten worden, beleidvol, maar aan beleidsfanfares zal niemand behoefte hebben die er nauw bij betrokken is. In het bestuursverslag over 1982-1983 heeft het college van bestuur getracht vooruit te zien: waar gaan we in alle veranderingen en problemen naar toe? Het antwoord op die vraag ontmoette weinig tegenspraak en behoeft een jaar later weinig aanvulling. In dit verslag over 1983-1984 is dan ook de min of meer gebruikelijke vorm van verslaggeving gevolgd, met zoveel mogelijk vermijden van herhaling ten opzichte van het recente ontwikkelingsplan, waarin onder andere een beschouwing over identiteit en profileringsbeleid van de VU is opgenomen, en het uitvoeringsplan TVC. Overeenkomstig de gewoonte wordt in dit verslag vooral de stand van zaken geanalyseerd van onderwerpen waarin de universiteit niet of slechts in beperkte mate eigen baas is.

Het universiteitsbestuur staat voor zijn verantwoordelijkheidsgebied op een knooppunt van interne en externe relaties, de laatste onder andere naar collega-instellingen maar vooral naar de overheid, die nog altijd een groot deel van de universitaire bestuursagenda vult. Ook faculteiten zullen echter steeds weer de balans moeten opmaken van binnen en buiten, het laatste niet alleen wat betreft de stand van de internationale wetenschapsbeoefening op hun gebied, maar ook in relaties met zusterfaculteiten, met aanstaande studenten en afgestudeerden, met 'de markt' en maatschappelijke functies. Het is duidelijk dat de universiteit, op verschillende niveau's, zich steeds meer, steeds weer rekening moet geven van de contexten waarin zij functioneert.